
Práce Městské nemocnice následné péče

Městská nemocnice následné péče je speciálním typem lůžkového zdravotnického zařízení, které v sobě kombinuje prvky **rehabilitačního zařízení a následné péče po akutních onemocněních**. Pacienti se zde mohou spolehnout na kvalitní rehabilitaci, skvělý sociální úsek a současně mají dostatek času na zlepšení zdraví a znovunabytí sil.

Následující krátké příběhy ukazují, jak nemocnice pomáhá svým pacientům vrátit se bezpečně do domácího prostředí se zdravotní i sociální péčí.

Jsem stále samostatný

Panu Josefovi je 81 let. Byl hospitalizovaný na jaře 2021 celkem dva měsíce. K doléčení byl přijat z interny jiné nemocnice po oboustranném covidovém zápalu plic. Při přijetí stále cítil dušnost a slabost, stál a chodil jen s oporou.

Je bezdětný vdovec, ale má sestru, která je také nemocná. Pobírá starobní důchod, příspěvek na péči nikoli. Bydlí sám v bytě v prvním patře, poplatky se strhávají trvalým příkazem z účtu. Před onemocněním mu sestra pomáhala s úklidem a nákupy. Jinak vše zvládal sám. Má chatu, kam rád jezdí. Hraje na kytaru.

V nemocnici mu chybí pohyb, dříve chodil bez problémů. Nechutná mu nemocniční strava, proto hubne. Chtěl se vrátit co nejdříve domů. Počítal s tím, že až nebude zvládat život doma ani s pomocí sestry a pečovatelské služby, odejde do domova seniorů.

Pacient začal rehabilitovat chůzi – nejdříve ve vysokém, a později s nízkým chodítkem. Sociální pracovnice mu pomohla podat a odeslat žádost o příspěvek na péči a žádost o umístění do domova seniorů. Dále pacient dostal kontakt na pečovatelskou službu, kterou bude využívat, dokud bude zvládat pobyt doma. Další pomoc mu bude poskytovat sestra. Sociální pracovnice mu zařídila nákup Nutridrinků a dalších drobností.

Při propuštění do domácího prostředí již zvládá chůzi bez kompenzační pomůcky. Odešel vybaven kopiemi všech podaných žádostí a kontakty na pečovatelskou službu a sociální odbor městské části.

Musím domů, třeba přijde syn...

Panu Jiřímu je 74 let, hospitalizovaný byl čtyři měsíce na začátku roku 2021. Při pádu si způsobil zlomeninu nohy a ruky. Po operaci nepocítoval výraznější potíže, ale zůstává imobilní. Má syna a dva vnuky, pracovním vytíženému synovi nebylo možné se dovolat – nebral telefon. Ozval se po dvou měsících s tím, že je pracovním mimo ČR a ozve se po návratu. Na vnuky pan Jiří telefon neměl vůbec.

Po měsíci v nemocnici už chtěl jít domů a bylo mu jasné, jak důležité je zůstat pohyblivý, že je proto potřeba rehabilitovat, že si musí zajistit celodenní péči. Dále pan Jiří řešil se sociální pracovnící své obavy z nezaplacených složenek a z nevyzvednuté korespondence.

S cílem vrátit se domů začal pan Jiří intenzivně rehabilitovat chůzi ve vysokém a později i v nízkém chodítku v doprovodu rehabilitační sestry. Se sociální pracovníci vymysleli, že poštu může vyzvednout soused a složenky zaplatí pokladní v nemocnici. Dále společně s pracovníci uvažoval o tom, jak si dále představuje svůj život, kdy mu ubývají síly, může upadnout, a ze strany rodiny pomoc chybí. Zvažoval podání žádosti o domov seniorů. Nakonec ale zvítězila varianta vrátit se domů. Sociální pracovníce mu dojednala návštěvu pečovatelské služby ihned po návratu domů a předjednala mu také úkony, které bude služba zajišťovat. Současně byl informován o možnosti podat žádost o domov seniorů.

Po čtyřech měsících péče byl propuštěn do domácího prostředí s pečovatelskou službou, která zajistí nákupy a úklid jednou týdně.

Nejdříve lázně, potom domů

Paní Magdě je 75 let. Do nemocnice následné péče byla přeložena z ortopedické kliniky, kde byla hospitalizována po pádu ze schodů, čímž si přivodila vážný úraz hlavy a zlomeninu předloktí. V nemocnici pobyla čtyři měsíce.

Paní Magda pracovala jako dělnice v masokombinátu, do úrazu bydlela spolu s manželem v rodinném domku. Její manžel, který upadl ze schodů spolu s ní, na následky pádu zemřel. Paní má syna a dceru, kteří bydlí poblíž a pomáhají s nákupy.

Do úrazu chodila paní Magda s berlemi, po operaci nechtěla chodit vůbec, protože se bála pádu. Její situaci komplikuje také obezita. Přesto postupně začala chodit ve vysokém chodítku za doprovodu rehabilitační sestry.

Děti paní Magdy jsou zapojeny do plánování dalších kroků. Vybírají poštu a hledají možnosti navazující rehabilitace. Paní Magda chce po propuštění pouze domů, doufá, že se k ní do rodinného domu nastěhuje syn. Nakonec ale paní Magda dá na dceru, která navrhuje lázeňskou péči, což se nakonec podaří zajistit.

Lázně potvrdily přijetí paní Magdy, která se po absolvování lázeňské péče vrátí do domácího prostředí, kam za ní bude docházet pečovatelka, budou pomáhat také děti.

Jsem vděčný zdravotnickému personálu a Bohu

Panu Hynkovi je 61 let, byl hospitalizován od června 2021. Přijat byl k doléčení z infekční kliniky po oboustranném covidovém zápalu plic a komplikacích způsobených další infekcí a bolestmi páteře. Přišel také s doporučením zhubnout 40 kg. Po přijetí neměl sílu, personál pro něj prováděl plnou ošetrovatelskou péči.

Děti žijí mimo ČR, takže když potřebuje, pomohou mu přátelé. Bydlí v pronajatém bytě. Má živnost, jeho pracovní aktivity jsou zároveň i jeho koníčky. Životní události ho donutily uvažovat o smyslu života a doporučeních lékařů.

Začal rehabilitovat za pomoci léčebné tělesné výchovy, prováděl dechová a cévní cvičení, nacvičoval chůzi – nejdřív ve vysokém chodítku, pak v nízkém. Z výsledků svého úsilí má radost a je vděčný Pánu Bohu. Zhubnul o 34 kg, na lůžku se nyní obslouží zcela sám, chodí s nízkým chodítkem a plánuje propuštění do domácího prostředí.

Zhubnu a rozchodím se!

Panu Kamilovi je 66 let a v nemocnici pobyl celkem tři měsíce. Byl sem přeložen z akutního lůžka, kde byl hospitalizován z důvodu septického stavu a otoků dolních končetin, za účelem

pokračování léčby a rehabilitace po hospitalizaci. Má řadu dalších zdravotních komplikací – je kardiak, diabetik, hypertonik, a navíc trpí velkou obezitou.

Pan Kamil je ženatý, se ženou bydlí ve třetím patře s výtahem. Svě dceři pomáhá vyzvedávat vnuky ze školky. Pracuje v úklidové firmě jako řidič a zásobovač, dříve pracoval jako recepční. Pociťuje neustálou potřebu jíst. Jeho cílem je odejít domů a rozhodl se proto, že zhubne.

Rehabilitační plán pana Kamila zahrnoval kondiční cvičení, cévní a dechová cvičení, nácvik stoje a chůze bez dopomoci s vhodnou kompenzační pomůckou a nácvik sebeobsluhy. Nemocnice pánovi pomohla podat žádosti do několika rehabilitačních zařízení v celé České republice, všechny však byly zamítnuty. Pan Kamil poctivě rehabilitoval. Zpočátku prováděl cviky pouze na lůžku, nechodil. Po dvou měsících začal chodit ve vysokém chodítku. Za tři měsíce shodil postupně 15 kilo a v chůzi udělal veliké pokroky.

Pan Kamil byl propuštěn do domácího prostředí s objednanou ošetrovatelskou péčí jednou za týden, pečovatelskou službou a vybranou vhodnou kompenzační pomůckou. Sociální pracovníce mu pomohly připravit žádost o příspěvek na péči a dohodnutou měl také rehabilitaci blízko místa bydliště.